

ЗАТВЕРДЖУЮ
В.о. президента Науково-дослідного
інституту публічного права
д.ю.н., професор
С.О. Короед
«21» жовтня 2025 року

ВИСНОВОК

Науково-дослідного інституту публічного права про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів докторської дисертації Козін Анастасії Олегівни «Адміністративно-правовий механізм взаємодії органів виконавчої влади з органами місцевого самоврядування: теоретичні та праксеологічні аспекти», поданої на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право, інформаційне право»

Призначені рішенням Вченої ради Науково-дослідного інституту публічного права від 3 жовтня 2025 р. № 16/1 рецензенти, а саме:

– Овчарук Сергій Станіславович – завідувач відділу проблем публічного права, доктор юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право;

– Шкарупа Костянтин Вікторович – провідний науковий співробітник відділу, доктор юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 – адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право;

– Курило Інна Володимирівна – головний науковий співробітник, доктор юридичних наук за спеціальністю 12.00.06 – земельне право; аграрне право; екологічне право; природоресурсне право

розглянувши докторську дисертацію Козін Анастасії Олегівни «Адміністративно-правовий механізм взаємодії органів виконавчої влади з органами місцевого самоврядування: теоретичні та праксеологічні аспекти» (тема дисертації затверджена Вченою радою Науково-дослідного інституту публічного права від 20 жовтня 2025 р., протокол № 17) наукові публікації, в яких висвітлені основні наукові результати докторської дисертації, а також за результатами фахового семінару відділу проблем публічного права від 4 жовтня 2025 року, **ухвалили:**

1. Дисертаційна робота Козін Анастасії Олегівни, представлена на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук за спеціальністю 12.00.07 «Адміністративно-правовий механізм взаємодії органів виконавчої влади з органами місцевого самоврядування: теоретичні та праксеологічні

аспекти» є кваліфікаційною науковою працею на правах рукопису, виконаною здобувачем самостійно. За обсягом, актуальністю, рівнем наукової новизни, практичної та теоретичної цінності, ступенем обґрунтованості положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації робота відповідає вимогам пп. 7–9 «Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук», затвердженого постановою Кабінету Міністрів України № 1197 від 17 листопада 2021 року.

Обґрунтування вибору теми дослідження. Обґрунтування вибору теми дослідження. Взаємодія органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, зокрема в умовах правового режиму воєнного стану, набуває неабиякої актуальності, зважаючи на особливості вирішення питань місцевого значення у надскладних умовах.

Процеси децентралізації, трансформація системи публічного управління та посилення інституційної спроможності органів місцевого самоврядування в Україні зумовлюють необхідність докорінного перегляду підходів до організації взаємодії між органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування. В умовах воєнних і поствоєнних викликів, інтеграції України до європейського правового простору, а також модернізації публічного адміністрування, ефективна взаємодія між зазначеними органами постає ключовою передумовою забезпечення належного виконання публічних функцій, підвищення якості управлінських рішень і гарантування прав та свобод людини.

Вирішення питань місцевого значення, що становлять основу сталого розвитку територіальних громад та ефективного функціонування системи публічної влади, можливе лише за умови належної й скоординованої взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, адже від результативності такого адміністративно-правового механізму взаємодії залежить здатність держави забезпечувати збалансоване управління, своєчасне реагування на суспільні потреби та реалізацію публічних інтересів на місцях. Недосконалість чинних інструментів координації, наявність правових прогалин і асиметрія повноважень актуалізують необхідність комплексного теоретичного й праксеологічного дослідження форм і процедур такої взаємодії з метою її подальшого вдосконалення.

Разом з цим, у вітчизняному правовому регулюванні взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування і досі спостерігається низка суттєвих проблем: фрагментарність законодавства, неоднозначність розподілу повноважень, відсутність уніфікованих процедур координації, розмитість статусу сторін взаємодії, обмежений розвиток форм комунікації та недостатня інституційна підтримка співпраці. Усе це спричиняє дублювання функцій, конфлікти компетенції, зниження ефективності управлінських рішень та нерівномірність розвитку територій. Актуальність дослідження зростає в контексті необхідності дослідження механізмів взаємодії між різними органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування як фундаментальної умови забезпечення сталого розвитку.

Актуальність дослідження зумовлена також специфічністю організації

публічної влади в місті Києві, яка в умовах правового режиму воєнного стану набула додаткової складності: Київська міська державна адміністрація фактично інтегрована у систему органів місцевого самоврядування, водночас реорганізована у Київську міську військову адміністрацію. Така трансформація спричинила виникнення нових управлінських, правових і процедурних колізій, особливо у частині взаємодії цих інституцій з органами виконавчої влади, що значно загострює потребу у всебічному дослідженні відповідного адміністративно-правового механізму. Наявні нормативні засади, закріплені у Конституції України, Законах України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про столицю України – місто-герой Київ», а також у регламентних та підзаконних актах, формують складну, багаторівневу й подекуди суперечливу модель організації місцевої влади у столиці. Саме невизначеність статусних характеристик, подвійність функцій окремих органів і відсутність усталених механізмів взаємодії в умовах воєнного стану актуалізують необхідність поглибленого теоретико-правового аналізу та напрацювання науково обґрунтованих підходів до її оптимізації.

Взаємодія органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування безпосередньо впливає на ефективність погоджувальних, дозвільних та контрольно-наглядових процедур, реалізацію державної регіональної політики, підготовку та імплементацію нормативно-правових актів. Недосконалість процедур, відсутність цифровізації процесів та неузгодженість дій суттєво ускладнюють виконання публічних функцій та створюють ризики порушення прав громадян.

Суттєвою детермінантою актуальності є також необхідність імплементації ефективних моделей взаємодії, апробованих у зарубіжних країнах, зокрема у сфері міжмуніципального співробітництва, відповідальності за надання муніципальних послуг та посилення громадського контролю. Україна потребує цілісної адаптації цих механізмів до національного правового середовища з урахуванням власних конституційних засад і політичних реалій.

Особливої гостроти проблематика набуває в умовах відновлення і реінтеграції деокупованих територій, де ефективна взаємодія органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування стає критичною для відновлення базових функцій управління, забезпечення правопорядку та ефективного використання державних ресурсів. Наявні виклики потребують нового підходу до організації взаємодії зазначених органів та чіткого адміністративно-правового механізму, здатного забезпечити оперативність, узгодженість та відповідальність управлінських рішень.

З урахуванням вищезазначеного, наявні виклики потребують нового підходу до організації взаємодії зазначених органів та чіткого адміністративно-правового механізму, здатного забезпечити оперативність, узгодженість та відповідальність управлінських рішень, що і зумовлює актуальність обраної теми дисертаційного дослідження та визначає її важливе місце у сучасній адміністративно-правовій науці.

Метою дисертації є комплексне теоретико-правове дослідження

адміністративно-правового механізму взаємодії органів виконавчої влади з органами місцевого самоврядування в Україні за допомогою аналізу правових засад, форм, методів і процедур такої взаємодії, визначення еволюції та сучасної практики функціонування відповідних публічно-правових відносин, узагальнення зарубіжного досвіду та формування на цій основі науково обґрунтованих пропозицій щодо удосконалення правового та організаційного забезпечення взаємодії зазначених органів.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертація відповідає Національній стратегії сприяння розвитку громадянського суспільства в Україні на 2021-2026 роки, затвердженій Указом Президента України від 27 вересня 2021 року № 487/2021; Пріоритетним тематичним напрямом наукових досліджень і науково-технічних розробок на період до 31 грудня року, наступного після припинення або скасування воєнного стану в Україні, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 30 квітня 2024 р. № 476. Дисертацію виконано відповідно до плану науково-дослідних робіт Науково-дослідного інституту публічного права «Правове забезпечення прав, свобод та законних інтересів суб'єктів публічно-правових відносин» (номер державної реєстрації 0120U105390).

Ступінь обґрунтованості положень, висновків і рекомендацій, сформульованих у дисертації. Дисертаційна робота характеризується системним підходом до предмету дослідження. Робота складається з основної частини (вступу, п'яти розділів, що містять сімнадцять підрозділів, висновків), списку використаних джерел і додатків. Структура повністю відповідає цілям і завданням дослідження, дозволяє послідовно розглянути всі проблеми, визначені автором. Обґрунтованість положень, сформульованих у дисертації, підтверджується також критичним аналізом наявних літературних джерел юридичного та методологічного спрямувань.

Характеризуючи ступінь обґрунтованості наукових положень необхідно вказати, що методологічною основою дисертаційного дослідження виступають загальнонаукові та спеціально-юридичні методи наукового пізнання, використання яких дозволило здобувачу повністю реалізувати мету роботи та розв'язати поставлені завдання, отримавши науково-обґрунтовані висновки.

Для досягнення поставленої мети використовувалися загальнонаукові та спеціально-наукові методи пізнання, зокрема, діалектичний, формально-логічний, аналізу й синтезу, системно-структурний, порівняльно-правовий, формально-юридичний, прогностичний. Застосування *діалектичного* методу дало змогу дослідити суспільні відносини у сфері взаємодії органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади України у їх єдності та взаємозв'язку, виявити закономірності розвитку взаємодії останніх, а також розглянути динаміку розвитку законодавства у цій сфері (розділи 1, 2, 3). За допомогою *формально-логічного* методу проаналізовано норми чинного законодавства, які регулюють забезпечення адміністративно-правового механізму взаємодії органів виконавчої влади з органами місцевого самоврядування (підрозділи 2.1, 2.3, 3.2). Метод *аналізу та синтезу*

використовувався при з'ясуванні особливостей та тенденцій сучасного адміністративно-правового механізму взаємодії органів виконавчої влади з органами місцевого самоврядування (підрозділи 2.1, 2.2). Застосування *системно-структурного* методу дозволило дослідити складові механізму взаємодії органів виконавчої влади з органами місцевого самоврядування та розкрити їх зміст (розділи 2, 3, 4). *Порівняльно-правовий* метод покладено в основу порівняльного аналізу досвіду зарубіжних держав у сфері адміністративно-правового механізму взаємодії органів виконавчої влади з органами місцевого самоврядування, що дозволило виявити позитивний досвід адміністративно-правового механізму у цій сфері (розділ 5). *Формально-юридичний* метод дозволив здійснити аналіз дієвості та узгодженості законів та підзаконних актів у сфері забезпечення адміністративно-правового механізму взаємодії органів виконавчої влади з органами місцевого самоврядування та виявити низку правових колізій (розділи 2, 3). Застосування *прогностичного* методу дало можливість дослідити наслідки прийняття пропозицій з удосконалення чинного законодавства та внесення змін до системи вітчизняних нормативно-правових актів (розділ 5).

Наукова новизна отриманих результатів полягає в тому, що дисертація є першим у вітчизняній юридичній науці комплексним науковим дослідженням адміністративно-правового механізму взаємодії органів виконавчої влади з органами місцевого самоврядування, поєднуючи вивчення його теоретико-правових засад, структурних елементів, форм і методів реалізації, процедурної складової та практичних аспектів функціонування. Дослідження охоплює історико-генетичний розвиток відповідних публічно-правових відносин, здійснює порівняльно-правовий аналіз зарубіжного досвіду та визначає критерії ефективності взаємодії. Наукова новизна одержаних результатів знаходить свій прояв у теоретичних положеннях і висновках, які виносяться на захист:

вперше:

—досліджено праксеологічні аспекти адміністративно-правового регулювання взаємодії органів виконавчої влади з органами місцевого самоврядування в Україні шляхом аналізу нормативного закріплення форм, методів та принципів взаємодії, практичних переваг та недоліків її реалізації, надання пропозицій до удосконалення визначеного предмету регулювання;

—запропоновано класифікацію видів взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування на загальну взаємодію та спеціальну; до загальної взаємодії запропоновано відносити питання: спільної координації з напруження питань щодо навколишнього природного середовища, виконання державних, регіональних і міждержавних екологічних програм; виконання органами місцевого самоврядування делегованих повноважень і контроль за цим виконанням з боку органів виконавчої влади; відносини між органами місцевого самоврядування і органами виконавчої влади у частині спрямування діяльності органів місцевого самоврядування у визначених Законом України «Про Кабінет Міністрів України» сферах; до спеціальної

взаємодії віднесено такі питання як: особливості виконання делегованих повноважень, їх фінансування; надання органам місцевого самоврядування субсидій; вирішення питання використання природних ресурсів місцевого значення; використання землі; питання надання на місцях безоплатної первинної допомоги; питання подання кандидатур для нагородження державними нагородами; бюджетні питання тощо;

—запропоновано класифікацію функцій взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування шляхом розподілення останніх на основні та додаткові. Основними функціями запропоновано визначати: координаційну як розподіл прав і обов'язків взаємодіючих сторін на час здійснення спільних заходів, що полягає у розробці спільних загальнодержавних чи регіональних програм, стратегій; напрацюванні пропозицій в рамках колегії, робочої групи чи комісії; залученні представників вищезазначених органів до напрацювання актів з питань, що стосуються їх діяльності тощо; нормотворчу, що полягає у поданні органом місцевого самоврядування через органи виконавчої влади законопроектів з питань, що стосуються діяльності органу у порядку, визначеному законом; бюджетну, що полягає у напрацюванні пропозицій до фінансування делегованих повноважень органів виконавчої влади, що здійснюються органами місцевого самоврядування в Україні тощо; природоохоронну, що полягає у спільному вирішенні питань використання природних ресурсів, земель тощо; контрольну, що полягає у здійсненні контролю за діяльністю органів місцевого самоврядування органами виконавчої влади; захисну функцію, що полягає, зокрема, у дотриманні органами виконавчої влади законодавчо визначеного правила щодо невтручання у здійснення органами місцевого самоврядування власних повноважень тощо; інформаційну функцію, що полягає у необхідності доведення до відома органів місцевого самоврядування актів, прийнятих органами виконавчої влади; дозвільну функцію, що зосереджена у взаємодії представницьких та виконавчих органів місцевого самоврядування, адже ради приймають рішення індивідуального характеру, що мають ознаки дозволів (у сфері містобудування, землекористування тощо), а виконавчі органи рад безпосередньо виконують разом із тим, кому надано дозвіл, відповідні рішення. Додатковими функціями взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування пропонуємо визначати: організаційну функцію, що полягає у організації та проведенні спільних нарад, робочих груп, колегій та інших заходів органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування; управлінсько-розпорядчу функцію, що полягає у документальному забезпеченні процесу взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування; функціональному процесі забезпечення взаємодії, шляхом переведення з Державного бюджету України коштів на субсидії органам місцевого самоврядування, забезпечення фінансування делегованих повноважень тощо; комунікаційну функцію, яка полягає у необхідності обміну інформацією між органами, що мають спільні повноваження, компетенції, спільні процеси тощо;

—запропоновано спеціальні принципи взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування визначати як загальні засади, що використовуються до конкретного виду правовідносин в рамках спільної діяльності чи реалізації спільних та узгоджених процесів зазначених органів; віднесено до спеціальних принципів взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування: принцип спільності інтересів, як принцип, що є основоположним принципом взаємодії органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади, адже передбачає необхідність мати спільні інтереси і потреби, що вирішуються спільною та узгодженою діяльністю в межах і на основі чинного законодавства України; планування та стратегічного планування діяльності, як принцип, що передбачає визначення не лише правового статусу взаємодіючих сторін, а і визначення їх спільних завдань з метою досягнення цілей, передбачених планом діяльності, що є спільним для взаємодіючих сторін, або планом діяльності кожного із взаємодіючих сторін, який обов'язково передбачає необхідні ресурси і дії для реалізації таких спільних завдань; доцільності, як принцип, що забезпечує своєчасність врахування умов, завдань, ресурсів, часових проміжків щодо на шляху реалізації взаємодіючими сторонами спільної мети; принцип доцільності виступає своєрідним фільтром дій і процесів взаємодіючих сторін на шляху до досягнення спільних потреб і інтересів, допомагає відкинути зайві ресурси, визначити необхідний час, відкинути зайвих осіб і визначити найбільш оптимальний шлях для досягнення спільної і узгодженої мети органами виконавчої влади та органами місцевого самоврядування як взаємодіючими сторонами; відповідальності, як принципу, який нагадує взаємодіючим сторонам про необхідність дотримуватись домовленостей — узгоджених дій, чинного законодавства України у процесі своєї діяльності; оптимальності, як принцип, використавши який, взаємодіючі сторони можуть знайти найкращий шлях для досягнення спільної мети; єдності, як принцип, що передбачає єдність органів виконавчої влади як єдність усіх її рівнів, єдність прийнятих рішень в рамках загального політичного курсу (цей принцип характерний під час взаємодії місцевих органів виконавчої влади, які одночасно є органами місцевого самоврядування, та органів виконавчої влади інших рівнів); вторинності виконавчої влади, як принцип, зміст якого відображає існування в Україні влади, що обирається народом, та має безпосередні повноваження від народу (виконавча ж влада в Україні таких повноважень не має, створюються первинними органами);

—запропоновано повноваження органів місцевого самоврядування, щодо реалізації яких можлива взаємодія з органами виконавчої влади, класифікувати, зокрема: за правовою природою: на власні повноваження та делеговані повноваження; за сферами реалізації у частині взаємодії з органами виконавчої влади повноваження органів місцевого самоврядування розподіляються на: організаційно-структурні (організація виконання спільних повноважень); планові (спільна реалізація повноважень також потребує стратегічного планування у вигляді, наприклад, розробки та затвердження

соціально-економічних програм, стратегій тощо); нормотворчі; фінансово-бюджетні; звітні та контрольні повноваження;

удосконалено:

– понятійно-категоріальний апарат у сфері адміністративно-правового механізму взаємодії органів виконавчої влади з органами місцевого самоврядування в Україні через надання автором визначення поняттям «взаємодія», «повноваження», «компетенція» тощо;

– визначення взаємодії функціонування органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, у контексті адміністративно-правового дослідження, як процесу впливу (взаємна обумовленість, зміна стану, зовнішнє або внутрішнє відношення зв'язку) одного суб'єкта на іншого у процесі реалізації спільної функції (опосередкований чи безпосередній вплив, спільна причинна залежність); а визначення взаємодії органів місцевого самоврядування з органами виконавчої влади – як спільної діяльності окреслених суб'єктів адміністративного права, що має правові підстави, реалізується у порядку та межах, визначених чинним законодавством України, з метою реалізації спільних повноважень, інтересів, потреб, завдань;

– визначення поняття «принципи взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування» як сформульовані та обґрунтовані основні засади/ правила/ ідеї, що мають на меті створити основу для механізму, організації та реалізації спільної та узгодженої діяльності органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування;

– підходи до розуміння основних форм взаємодії досліджуваних органів публічної влади. Такі основні форми пропонується визначати як: передача повноважень органів виконавчої влади органам місцевого самоврядування (делеговані повноваження); контроль зі сторони органів виконавчої влади за дотриманням органами місцевого самоврядування положень чинного законодавства України; розгляд звернень органів місцевого самоврядування та посадових осіб, які направлені до органів виконавчої влади у встановленому законодавством порядку;

– класифікацію повноважень суб'єктів взаємодії: за джерелом походження на: конституційні повноваження; законодавчі повноваження; делеговані повноваження; за змістом управлінських функцій: нормотворчі повноваження; контрольно-наглядові повноваження; регуляторні повноваження; адміністративно-дозвільні повноваження; координаційні повноваження; за критерієм рівня компетенції на: загальні повноваження; спеціальні повноваження; за територіальною компетенцією на: загальнодержавні повноваження; регіональні повноваження;

дістало подальшого розвитку:

– класифікація принципів взаємодії, які запропоновано розмежовувати за сферами використання, зокрема, пропонується розподіляти принципи взаємодії на загальні, як такі, що можуть бути використані суб'єктами взаємодії під час здійснення будь-яких правовідносин, та на спеціальні, як такі, що можуть бути використані в рамках реалізації конкретного виду правовідносин;

—визначення поняття «механізм адміністративно-правового регулювання взаємодії», який пропонується розуміти як сукупність адміністративно-правових засобів здійснення взаємного впливу на відносини, що виникають в процесі здійснення органами дій, направлених на реалізацію спільної мети. Пропонуємо до складу такого механізму адміністративно-правового регулювання взаємодії відносити такі елементи як: норми адміністративного права; адміністративні правовідносини; акти, що містять адміністративно-правові норми; акти, що реалізують адміністративні норми чи правовідносини;

—теоретичні положення щодо основних форм взаємодії органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади, до яких пропонується відносити: здійснення державного контролю; передачу окремих повноважень органів виконавчої влади органам місцевого самоврядування (делеговані повноваження); координацію спільних дій; звернення органів місцевого самоврядування зі скаргами на неправомірність дій зі сторони органів виконавчої влади;

—визначення основних методів взаємодії органів місцевого самоврядування та органів виконавчої влади, до яких запропоновано віднести методи контролю, координації, планування та інформаційного забезпечення, що здійснюють ефективну організацію, узгодження та реалізацію спільних завдань у межах адміністративно-правових норм;

—адміністративно-правовий статус суб'єктів взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, який пропонується визначати через їхні компетенції, функції, завдання, права та обов'язки у сфері публічного управління, що забезпечують реалізацію адміністративно-правового механізму взаємодії.

Особистий внесок здобувача. Роботу виконано здобувачем самостійно. Положення та висновки, що викладені в дисертації та складають її наукову новизну, розроблено автором особисто. У співавторстві опубліковано три наукові статті: «International cooperation in public control of local governments: lessons for Ukraine» (Amazonia Investiga), в якій дисертанткою розкрито особливості формування та реалізації державної політики при здійсненні громадського контролю за функціонуванням органів місцевого самоврядування, та співвідношення відповідного регулювання в Україні і країнах-членах Європейського Союзу; «Theoretical Foundations and European Integration Perspectives» (European Journal of Sustainable Development), в якій авторкою досліджено проблемні питання реформування місцевого самоврядування та важливості використання зарубіжного досвіду; «Implementation of European standards in the activities of local government bodies» (Edelweiss Applied Science and Technology), де описано проблемні питання впровадження європейських стандартів у діяльність місцевого самоврядування в Україні. Ідеї та положення, які належать співавторам, у дисертації не використовувались.

Практичне значення отриманих результатів полягає в тому, що вони становлять як науково-теоретичний, так і практичний інтерес та можуть бути використані у:

- *науково-дослідній сфері* – як підґрунтя для подальших наукових розробок із досліджуваної проблематики (акт упровадження Науково-дослідного інституту публічного права);

- *правотворчій діяльності* – сформульовані висновки і пропозиції враховані як при розробленні проектів відповідних нормативно-правових актів, так і проведенні їх правової експертизи;

- *правозастосовній діяльності* – для покращення діяльності органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування;

- *освітньому процесі* – при викладанні дисципліни «Адміністративне право та процес: доктринальні та практичні проблеми» та підготовці відповідних навчально-методичних матеріалів (акт упровадження Науково-дослідного інституту публічного права).

2. Апробація матеріалів дисертації. Підсумки розроблення проблеми загалом, окремі аспекти та висновки було оприлюднено на міжнародних та всеукраїнських науково-практичних конференціях (круглих столах): «Ключові функції взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування». (м. Київ, 25–26 січня 2023 р.); «Сутність взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування як об’єкт адміністративно-правового дослідження та предмет внутрішньо управлінської діяльності» (м. Київ, 15–16 лютого 2023 р.); «Магдебурзького право, як історичний прообраз сучасної моделі органів місцевого самоврядування» (м. Київ, 16–17 квітня 2024 р.); «Завдання взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування» (м. Київ, 20–21 квітня 2023 р.); «Принципи взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування» (м. Київ, 4–5 червня 2024 р.); «Розвиток публічно-правових відносин щодо взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування на території України в ХХ столітті» (м. Київ, 18–19 вересня 2024 р.); «Форми взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування» (м. Київ, 18–19 лютого 2025 р.); «Теоретико-правова характеристика адміністративно-правового механізму взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування» (м. Київ, 4–5 червня 2025 р.).

Дисертаційна робота А.О. Козін містить особисто отримані здобувачем науково обґрунтовані результати, а кількість та якість наукових праць опублікованих за її матеріалами відповідають Наказу МОН України № 1220 від 23 вересня 2019 року «Про опублікування результатів дисертацій на здобуття наукових ступенів доктора і кандидата наук». За матеріалами дисертації опубліковано 32 наукові праці, а саме: 20 праць – у періодичних наукових фахових виданнях України, 4 – у наукових періодичних виданнях інших держав, серед яких 2 – у зарубіжних наукових журналах, що індексуються міжнародною наукометричною базою Web of science, 1 – у зарубіжному науковому журналі, що індексується міжнародною

наукометричною базою Scopus, 1 – у зарубіжному науковому журналі (Республіка Польща), а також 8 тез доповідей на наукових конференціях різного рівня.

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗДОБУВАЧА ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ
наукові праці, в яких опубліковано основні результати дисертації:
статті в періодичних наукових фахових виданнях України:

1. Kozin A. Problems of non-compliance with the principle of decentralisation of power in interaction between local self-government bodies and executive authorities. *Entrepreneurship, Economy and Law*. 2023. № 7. P. 59–64.
2. Kozin A. Foreign experience of exercising powers by local self-government bodies and executive authorities. *Entrepreneurship, Economy and Law*. 2023. № 8. P. 63–69.
3. Козін А.О. Зарубіжний досвід забезпечення функціонування органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2024. Вип. 2. С. 64–70.
4. Козін А.О. Тенденції взаємодії органів місцевого самоврядування та об'єднаних територіальних громад з реалізації делегованих повноважень. *Право та державне управління*. 2024. № 2. С. 206–211.
5. Козін А.О. Вплив зарубіжних країн на становлення та розвиток муніципальної влади в Україні. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2024. Вип. 3. С. 74–80.
6. Козін А.О. Тенденції розвитку реалізації делегованих повноважень органами місцевого самоврядування. *Актуальні проблеми вітчизняної юриспруденції*. 2024. № 3. С. 116–122.
7. Козін А.О. Забезпечення доступності муніципальних послуг шляхом використання цифрових технологій. *Київський часопис права*. 2024. № 3. С. 62–66.
8. Козін А.О. Проблеми нормативного закріплення визначення понять повноваження та компетенція органів місцевого самоврядування. *Приватне та публічне право*. 2024. № 3. С. 18–21.
9. Козін А.О. Реалізація природоохоронних повноважень виконавчими органами рад як органами місцевого самоврядування під час правового режиму воєнного стану в Україні. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2024. № 3. С. 33–37.
10. Козін А.О. Проблема функціонування місцевого самоврядування в сфері екологічних відносин у період правового режиму воєнного стану. *Держава та регіони*. Серія: Право. 2024. № 3 (85). С. 56–60.
11. Козін А.О. Проблеми нормативно-правового регулювання функціонування органів місцевого самоврядування в Україні. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2024. Вип. 4. С. 119–123.
12. Козін А.О. Особливості надання адміністративних послуг органами місцевого самоврядування у період воєнного стану. *Juris Europensis Scientia*. 2024. Вип. 4. С. 63–65.

13. Козін А.О. Особливості реалізації повноважень органами місцевого самоврядування у сфері забезпечення безпеки в період воєнного стану. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2024. Вип. 4(57). С. 30–33.

14. Козін А.О. Форми взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування під час реалізації повноважень. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2024. Вип. 5. С. 55–59.

15. Козін А.О. Проблеми забезпечення виконання повноважень деякими органами місцевого самоврядування у сфері поводження з відходами в період воєнного стану. *Право і суспільство*. 2024. № 5. С. 38–43.

16. Козін А.О. Сучасна взаємодія органів місцевого самоврядування та органів національної поліції у сфері забезпечення громадської безпеки і порядку. *Юридичний вісник*. 2024. № 5. С. 50–55.

17. Козін А.О. Практичний досвід функціонування та взаємодії органів місцевого самоврядування в Україні та зарубіжних країнах. *Науковий вісник публічного та приватного права*. 2024. Вип. 6. С. 49–53.

18. Козін А.О. Інструменти безпосередньої участі громади у вирішенні питань здійснення видатків з місцевих бюджетів. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2024. № 9. С. 45–47.

19. Козін А.О. Правове регулювання запобігання корупції в органах місцевого самоврядування. *Юридичний бюлетень*. 2024. Вип. 34. С. 96–101.

20. Козін А.О. Проблемні аспекти функціонування місцевого самоврядування у сфері земельних правовідносин. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. Серія: Юриспруденція. 2024. № 70. С. 33–35.

статті в наукових періодичних виданнях інших держав:

21. **Kozin A.**, Kozin S., Kondratiuk T. International cooperation in public control of local governments: lessons for Ukraine. *Amazonia Investiga*. 2024. Vol. 13. Iss. 78. P. 72–80. DOI: <https://doi.org/10.34069/AI/2024.78.06.6> (**Web of Science**).

22. **Kozin A.**, Kozin S., Kovach D., Brulevych V., Kovach O. Sustainable Municipal Reform in Ukraine: Theoretical Foundations and European Integration Perspectives. *European Journal of Sustainable Development*. 2025. Vol. 1. Issue 13. P. 283–294. DOI: <https://doi.org/10.14207/ejsd.2025.v14n1p283> (**Web of Science**).

23. Козін А.О. Визначення поняття та характерних ознак взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування як об'єкту адміністративно-правового дослідження. *Knowledge, Education, Law, Management*. 2025 № 1 (69). С. 161–165. DOI: <https://doi.org/10.51647/kelm.2025.1.23> (Республіка Польща).

24. **Kozin A.**, Kozin S. Implementation of European standards in the activities of local government bodies. *Edelweiss Applied Science and Technology*. 2025. Vol. 3. Iss. 9. P. 279–285. DOI: <https://doi.org/10.55214/25768484.v9i3.5205> (**Scopus**).

публікації, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

25. Козін А.О. Ключові функції взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування. *Правові проблеми сучасності та наукові підходи до їх вирішення*: матеріали міжнародної науково-практичної конференції (Київ, 25–26 січ. 2023 р.). Київ: Науково-дослідний інститут публічного права, 2023. С. 139–141.

26. Козін А.О. Сутність взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування як об'єкт адміністративно-правового дослідження та предмет внутрішньо управлінської діяльності. *Науково-практичні засади розвитку юридичної науки на сучасному етапі державотворення*: матеріали міжнародної науково-практичної конференції (Київ, 15–16 лют. 2023 р. Київ: Науково-дослідний інститут публічного права, 2023. С. 117–120.

27. Козін А.О. Магдебурзьке право, як історичний прообраз сучасної моделі органів місцевого самоврядування. *Тенденції та перспективи розвитку юридичної науки сьогодні*: матеріали міжнародної науково-практичної конференції (Київ, 16–17 квіт. 2024 р.). Київ: Науково-дослідний інститут публічного права, 2024. С. 136–139.

28. Козін А.О. Завдання взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування. *Інноваційні підходи до реформування сучасного законодавства*: матеріали міжнародної науково-практичної конференції (Київ, 20–21 квіт. 2023 р.). Київ: Науково-дослідний інститут публічного права, 2023. С. 44–46.

29. Козін А.О. Принципи взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування. *Актуальні проблеми імплементації наукових досягнень у практичну діяльність*: матеріали міжнародної науково-практичної конференції, (Київ, 4–5 черв. 2024 р.). Київ: Науково-дослідний інститут публічного права, 2024. С. 98–100.

30. Козін А.О. Розвиток публічно-правових відносин щодо взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування на території України в ХХ столітті. *Пріоритетні напрями розвитку юридичної науки: вітчизняний та зарубіжний досвід*: матеріали міжнародної науково-практичної конференції (Київ, 18–19 верес. 2024 р.). Київ: Науково-дослідний інститут публічного права, 2024. С. 136–139.

31. Козін А.О. Форми взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування. *Перспективні напрями розвитку юридичної науки у 21-му сторіччі*: матеріали міжнародної науково-практичної конференції (Київ, 18–19 лют. 2025 р.). Київ: Науково-дослідний інститут публічного права, 2025. С. 71–73.

32. Козін А.О. Теоретико-правова характеристика адміністративно-правового механізму взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування. *Актуальні питання науки і практики та шляхи їх вирішення*: матеріали другої міжнародної науково-практичної конференції (Київ, 4–5 черв. 2025 р.). Київ: Науково-дослідний інститут публічного права, 2025. С. 40–43.

3. Дисертаційна робота Козін Анастасії Олегівни «Адміністративно-правовий механізм взаємодії органів виконавчої влади з органами місцевого самоврядування: теоретичні та праксеологічні аспекти», відповідає паспорту спеціальності 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право, інформаційне право».

4. Дисертаційне дослідження Козін Анастасії Олегівни «Адміністративно-правовий механізм взаємодії органів виконавчої влади з органами місцевого самоврядування: теоретичні та праксеологічні аспекти» є завершеним науковим дослідженням, яке вирішує важливу наукову проблему взаємодії органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування з метою ефективного формування та реалізації політики у визначеній сфері.

Одержані автором науково обґрунтовані результати вирішують важливі для адміністративно-правової науки завдання, мають практичну та теоретичну цінність. Робота визначає, доповнює та уточнює низку положень теоретичного, правового та практичного характеру, є своєчасною й корисною науковою працею.

Дисертація містить наукові положення та нові науково обґрунтовані результати на основі одержаних особисто здобувачем достовірних висновків, що синтезують накопичену у змісті інформацію відповідно до сформульованих у вступі загальної мети і конкретних завдань. Дисертаційне дослідження характеризується єдністю змісту, свідчить про особистий внесок здобувача в адміністративно-правову науку щодо розв'язання важливої теоретичної та ряду прикладних проблем.

Аналіз тексту дисертації свідчить про відсутність порушення автором вимог академічної доброчесності. У роботі наявні посилання на джерела інформації у разі використання наукових текстів, ідей, розробок, наукових результатів і матеріалів інших авторів; дотримано вимоги норм законодавства про авторське право; надано достовірну інформацію про результати наукової діяльності, використані методики досліджень і джерела інформації.

Рекомендація дисертації до захисту. Дисертація є логічно завершеним самостійним дослідженням актуальної наукової проблеми, що містить нові науково обґрунтовані результати проведених здобувачем досліджень, які розв'язують конкретне наукове завдання, що має істотне значення для галузі науки адміністративного права. Вона відповідає вимогам п. п. 7–9 Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2021 р. № 1197.

У результаті попередньої експертизи дисертації А.О. Козін і повноти публікації основних наукових результатів дослідження

УХВАЛЕНО:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів докторської дисертації Козін Анастасії Олегівни «Адміністративно-правовий механізм взаємодії органів виконавчої влади з органами місцевого самоврядування: теоретичні та праксеологічні аспекти».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Козін Анастасії Олегівни відповідає спеціальності 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право, інформаційне право» та вимогам п. п. 7–9 Порядку присудження та позбавлення наукового ступеня доктора наук, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2021 р. № 1197.

3. Рекомендувати дисертацію Козін Анастасії Олегівни «Адміністративно-правовий механізм взаємодії органів виконавчої влади з органами місцевого самоврядування: теоретичні та праксеологічні аспекти» до подання на спеціалізовану вчену раду за спеціальністю 12.00.07 «Адміністративне право і процес; фінансове право, інформаційне право».

Рецензент:

завідувач відділу проблем публічного права

Науково-дослідного інституту

публічного права

доктор юридичних наук, доцент

Сергій ОВЧАРУК

Рецензент:

провідний науковий співробітник

Науково-дослідного інституту

публічного права,

доктор юридичних наук,

старший дослідник

Костянтин ШКАРУПА

Рецензент:

головний науковий співробітник

Науково-дослідного інституту

публічного права,

доктор юридичних наук, професор

Інна КУРИЛО